

بررسی همبودی اختلال نارسایی توجه/فزون کنشی با مشکلات برون نمودی و درون نمودی کودکان

دکتر میرمحمد میرنسب^۱

تاریخ دریافت ۸۹/۱۲/۲۵، تاریخ پذیرش ۸۹/۸/۲۵

چکیده

پیش زمینه و هدف: اختلال نارسایی توجه/فزون کنشی به عنوان شایع ترین اختلال عصبی رفتاری دوره کودکی شناخته شده است. پژوهش حاضر با هدف بررسی همبودی اختلال نارسایی توجه/فزون کنشی (ADHD) کودکان با اختلال‌های برون نمودی - درون نمودی بر اساس تک بررسی‌های مبتنی بر نظام سنجش آخنباخ صورت گرفته است.

مواد و روش کار: بدین منظور، بعد از اطمینان از تشخیص روانپزشکی اختلال، اطلاعات جامعی بر اساس فرم پرسشنامه DSM-IV (از نظر والدین و معلمان)، مقیاس‌های درجه‌بندی کانز (فرم‌های والدین و معلم)، فرم تاریخچه دوره کودکی گلدنشتاین گردآوری شد و ۱۵ آزمودنی از نمونه‌های بالینی جهت مطالعه از نوع تک بررسی انتخاب شدند. از فرم‌های مختلف نظام سنجش آخنباخ، نتایج حاصل از اجرای سیاهه رفتاری کودک (مقیاس‌های مبتنی بر تجربه و مبتنی بر DSM-IV) برای بررسی میزان اختلالات گزارش شدند.

یافته‌ها: یافته‌های حاصل از این مطالعه، حاکی از همبودی بالای اختلال نارسایی توجه/فزون کنشی با اختلالات برون نمودی و درون نمودی است. همبودی اختلال نارسایی توجه/فزون کنشی با اختلال رفتار مهار یافته، تضادورزی و پرخاشگری به خصوص حائز اهمیت بوده است.

بحث و نتیجه گیری: یافته‌های این مطالعه، مرتبط با یافته‌های قبلی در زمینه همبودی مورد بحث قرار گرفته‌اند. این مطالعه دلالت‌ها و استلزم‌های برای بررسی همبودی در سطح بزرگ مقیاس و مبتنی بر تشخیص‌های روانپزشکی دارد. علاوه بر آن لزوم توجه به اختلالات همبود در تشخیص و اتخاذ راهبردهای درمانگری اختلال نارسایی توجه/فزون کنشی مورد تأکید قرار گرفته است.

کلید واژه‌ها: اختلال‌های همبود، اختلال‌های برون نمود و درون نمود، اختلال نارسایی توجه/فزون کنشی

مجله پزشکی ارومیه، دوره بیست و دوم، شماره اول، ص ۵۳-۶۱، فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۰

آدرس مکاتبه: تبریز، دانشگاه تبریز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، گروه علوم تربیتی، تلفن: ۰۴۱۱-۳۳۹۲۰۷۱

mirnasab2006@gmail.com

مقدمه

برانگیختگی است که از آنچه معمولاً در کودکان با سن تحول مشابه دیده می‌شود شدیدتر و شایع‌تر می‌باشد. برای مطرح کردن تشخیص آن لازم است برخی از نشانه‌های این اختلال قبل از سن هفت سالگی ظاهر شوند (هر چند بسیاری از موارد آن، سال‌ها پس از بروز نشانه‌ها تشخیص داده می‌شوند). اختلال باید حداقل در دو زمینه وجود داشته باشد و عملکرد فرد بسته به طراز تحول، در زمینه‌های اجتماعی، تحصیلی، یا شغلی مختلط شده باشد. این اختلال در حضور اختلال فراغیر تحول یا اسکیزوفرنی و یا سایر اختلال‌های روان تنی دیگر نباید مطرح شود؛ در عین حال، یک اختلال روانی دیگر توجیه بهتری برای آن نباشد (۲).

از حیث پیشینه آسیب‌شناختی، توصیف علمی اختلالی که امروزه آن را به عنوان نارسایی توجه/فزون کنشی می‌شناسیم با در نظر گرفتن نوسان‌هایی که در مفهوم سازی از این اختلال صورت گرفته است گستره یک قرن را در نورده دیده است. به طور کلی می‌توان گفت یک حرکت تحولی در جبهه پزشکی با تبیین نشانه‌های آسیب دیدگی مغزی شروع شده و بعدها مفهوم سازی‌های روان‌شناختی و اجتماعی نیز برای این اختلال ارائه گردیده است.

اختلال نارسایی توجه/فزون کنشی به عنوان شایع‌ترین اختلال عصبی رفتاری دوره کودکی شناخته شده است (۱). این اختلال، الگوی پایداری از بی‌توجهی و یا فزون کنشی و

^۱ استادیار روان‌شناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه تبریز

بیشترین میزان همبودی اختلال‌های روانی و رفتاری با ADHD، برای اختلال رفتار مهاریافته و تضادورزی چالشی و سایر اختلال‌های اغتشاش‌گرایانه گزارش شده است. برآوردهای پژوهشگران نشان داده است که ۳۵ تا ۷۰ درصد کودکان و اجداد ADHD به تضادورزی چالشی و ۳۰ تا ۵۰ درصد آنان به اختلال رفتار مهاریافته مبتلا می‌شوند (۱۵). میزان همبودی، بسته به نمونه تحقیق تا حدودی تغییر می‌یابد، به طوری که می‌توان گفت درجه همبودی در نمونه‌های بالینی در مقایسه با نمونه‌های اجتماع محور بیشتر است (۱۶)، اما در هر حال، درجه همبودی ADHD با اختلال رفتار مهاریافته و تضادورزی چالشی در مقایسه با سایر اختلال‌های روانی بیشتر است.

به دلیل وجود رابطه قوی بین ADHD، اختلال رفتار مهاریافته و تضادورزی چالشی این سوال مطرح شده است که آیا آن‌ها نشانه‌های یک اختلال واحد هستند و یا این‌که هر یک اختلال‌های جداگانه‌ای می‌باشند؟ (۱۶). برخی از مطالعات همه‌گیری‌شناختی نشان داده‌اند که این اختلال‌ها خوش‌های نشانه‌ای متمایز و ویژگی‌های جداگانه‌ای دارند و صرفاً با وجود یک رابطه قوی بین آن‌ها نمی‌توان این اختلال را به عنوان نشانه‌های یک اختلال واحد در نظر گرفت (۱۶). مطالعات تحلیل عوامل هم نشان داده‌اند که با وجود همپوشش‌های زیاد بین اختلال رفتار مهاریافته و ADHD، آن‌ها دو نشان‌گان متمایز هستند (۱۷).

در پژوهش‌های انجام شده، این نکته تأیید شده است که کودکان و اجداد ADHD در مخاطره برای بروز اختلال‌های یادگیری خاص هستند. آنان در زمینه خواندن، ریاضیات، املاء و حوزه‌های تحصیلی دیگر دچار اختلال هستند و این به دلیل هوش پایین آنان نیست. بر اساس نتایج برخی از مطالعات همه‌گیری‌شناختی، گزارش شده است که ۹ تا ۱۱ درصد به ADHD توأم با ناتوانی یادگیری مبتلا هستند. در جمعیت‌های بالینی این میزان بالاتر است و ۲۰ تا ۵۰ درصد مطرح شده است (۱۵).

در پژوهش‌های متعدد، همبودی ADHD و انواع اختلال‌های خلقی مورد بررسی قرار گرفته است؛ نتایج حاصل نشان می‌دهد که ADHD با افسردگی مهاد، اختلال دوقطبی و انواع دیگر اختلال‌های خلق رابطه دارد (۱۸، ۱۹). علاوه بر آن، رابطه اختلال‌های اضطرابی و ADHD در کودکان و بزرگسالان، در پژوهش‌های مختلف مورد تایید قرار گرفته است (۹). برخی از برآوردهای حاصل نشان داده‌اند که حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد کودکان و اجداد ADHD، چه در نمونه‌های بالینی و چه در نمونه‌های اجتماع محور به اختلال اضطرابی مبتلا هستند (۵، ۲۰، ۲۱). این دسته از کودکان ترس، نگرانی و سایر ناراحتی‌های مربوط به اضطراب را از خود نشان می‌دهند. آنان فزون کنشی و

مطالعات انجام شده در زمینه همه‌گیری‌شناسی^۱ ADHD درجات شیوع متفاوتی را برای این اختلال گزارش کرده‌اند. انجمن روان‌پزشکی آمریکا، با یک ملاک محافظه کارانه‌تری، درجه شیوع ۳ تا ۵ درصد در کل جمعیت مدرسه را مطرح کرده است. بر اساس ملاک‌های راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی، اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی واجد سه نشانه اصلی بی‌توجهی، فزون کنشی و تکانشگری است. افزون بر آن، میزان غلبه هر یک از خوش‌های نشانه‌ای نیز به تشخیص سه ریخت اصلی از این اختلال منجر شده است: ریخت غلبه با بی‌توجهی، ریخت غلبه با فزون کنشی - برانگیختگی و ریخت مختلط (۳).

علت دقیق اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی هنوز شناخته نشده است، ولی عوامل متعددی در علت‌شناسی این اختلال مطرح شده‌اند که به نظر می‌رسد هر کدام می‌تواند در بروز نشانه‌های اختلال سهیم باشند. بسیاری از علل مطرح شده جنبه زیست‌شناختی دارند و یا این‌که بر کنشوری زیست‌شناختی تأثیر می‌گذارد. در تاریخچه ADHD، نخست «آسیب‌دیدگی مغزی» به عنوان علت اصلی اختلال مطرح شد ولی بعداً معلوم شد که در بسیاری از کودکان فزون کنش، نشانه‌های آسیب‌دیدگی مغزی دیده نمی‌شود و اصطلاح «نارسا کنشوری مغزی» این اختلال را بهتر توصیف می‌کند. اما آسیب‌دیدگی و نارسا کنشوری مغزی نیز فقط بخشی از علل ADHD را توضیح می‌دهند و به نظر می‌رسد عوامل دیگری مانند عوامل محیطی، سموم محیطی، تغذیه و عوامل بیوشیمیایی مغز و غیره در بروز نشانه‌های این اختلال دخیل باشند (۴).

مجادله مداومی مبنی بر این‌که آیا ADHD یک اختلال است یا طیفی از اختلال‌های مختلف را در بر می‌گیرد مطرح بوده است (۵). این مجادله در درجه اول از پیچیدگی ماهیت ADHD نشأت گرفته است. افزون بر آن، با توجه به این‌که همبودی اختلال‌های روان‌پزشکی با سایر اختلالات یکی از موضوعات مهم در مفهوم سازی، تشخیص و درمان آن‌هاست، وجود اختلال‌های همبود و توأم، مطالعه آن را به چالشی اساسی برای پژوهشگران مبدل ساخته است. اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی به عنوان یکی از اختلالات شایع روان‌پزشکی کودکان با انواع اختلال‌ها همبودی دارد. در پیشینه پژوهشی اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی، همبودی این اختلال با اختلال رفتار مهاریافته و تضادورزی چالشی (۷، ۶). اختلال‌های اضطرابی (۸، ۹) اختلال‌های خلقی و افسردگی (۱۰، ۱۱). مصرف مواد (۱۲، ۱۳) اختلال‌های یادگیری (۱۴) و برخی از اختلال‌های دیگر گزارش شده است.

^۱ Attention deficit hyperactivity disorder(ADHD)

توصیفی می‌باشد. در این پژوهش، با استفاده از یک طرح تک بررسی به مطالعه مشکلات درون نمودی و برون نمودی همبود با اختلال نارسایی توجه افزون کنشی پرداخته شده است. بدین منظور ۱۵ آزمودنی با تشخیص روانپژوهی برای اختلال نارسایی توجه افزون کنشی از نظر وجود مشکلات درون نمودی و برون نمودی همبود مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. افراد مورد مطالعه، دانش‌آموزان پسر در دامنه سنی ۷ تا ۱۳ سال بودند، که با کسب رضایت کتبی والدین و اطمینان از تشخیص ADHD پس از ارجاع روانپژوهی در طرح پژوهش وارد شدند.

ابزار

افزون بر تشخیص روانپژوهی اختلال، از فرم پرسشنامه DSM-IV (از نظر والدین و معلمان) و مقیاس‌های درجه‌بندی کانرز (فرم‌های والدین و معلم) نیز برای تشخیص استفاده شده است.

علاوه بر آن، به منظور گردآوری اطلاعات جامعی از افراد شرکت‌کننده، نخست فرم تاریخچه دوره کودکی از گلدوستاین و گلدوستاین اقتباس و به فارسی ترجمه شد. سپس برای والدین کودکان موردنظر ارسال گردید و از آنان خواسته شد تا فرم را با دقیق تکمیل کنند (اطلاعات تفصیلی مربوط به این دانش‌آموزان در مقاله اصلی ارائه شده است). فرم تاریخچه دوره کودکی، جهت گردآوری تاریخچه تحولی، رفتاری، اجتماعی و تحصیلی با تأکید بر نشانه‌های مرتبط با ADHD تهیه شده است (۴).

اما، ابزار اصلی پژوهش برای گردآوری اطلاعات در خصوص اختلال‌های درون نمودی و برون نمودی همبود، فرم‌های نظام سنجش مبتنی بر تجربه آخبارخ (ASEBA) بود. مقیاس‌های سن مدرسه این نظام سنجش، که در سال ۱۹۷۸ توسط توomas آخبارخ تهیه شده‌اند و از آن زمان تاکنون چندین بار مورد تجدید نظر قرار گرفته‌اند، مشتمل بر سه فرم مبتنی‌باشند که عبارتند از: سیاهه رفتاری کودک (CBCL)، فرم گزارش معلم (TRF) و پرسشنامه خودسنجی نوجوان (YSR). در این مطالعه، نتایج حاصل از اجرای سیاهه رفتاری کودک گزارش شده‌اند.

بر اساس اطلاعات ارائه شده، در زمینه روایی و پایایی فرم‌های مختلف نظام سنجش مبتنی بر تجربه آخبارخ (ASEBA) این نتیجه حاصل شده است که این فرم‌ها، ابزاری روا و پایا در سنجش مشکلات عاطفی و رفتاری کودکان و نوجوانان می‌باشند (۳۱). بر اساس مطالعات انجام شده توسط مینایی مشخص شد که فرم‌های مختلف CBCL، TRF و YSR از همسانی درونی بالایی برخوردار بوده‌اند، به طوری که ضریب آلفای کرونباخ برای مقیاس‌های شایستگی بالا است و دامنه آن از ۰/۶۵ به ۰/۸۵ برای CBCL و

برانگیختگی کمتری را در مقایسه با آنچه که معمولاً در افراد وارد ADHD ملاحظه می‌شود بروز می‌دهند و ممکن است مشکلات رفتار مهاریافتہ کمتری داشته باشند. اما این کودکان در تکالیف‌شناختی ضعیفتر از سایر کودکان عمل می‌کنند و ممکن است به مداخلات درمانگری هم پاسخ متفاوتی بدهند (۱۵).

پژوهش‌های انجام شده در طی چند سال گذشته نشان داده‌اند که ADHD گاهی با مصرف مواد در کودکان و نوجوانان نیز رابطه دارد (۱۲، ۲۲). تعدادی از پژوهش‌های اخیر، این مساله را مورد بررسی قرار داده‌اند که آیا مصرف داروهای محرك در دوره کودکی خطر مصرف مواد را در نوجوانی و بزرگسالی افزایش می‌دهد (مولینا و پلهام، ۲۰۰۳؛ واگنر، ۲۰۰۴). در مواردی نیز این موضوع مورد بررسی واقع شده که آیا نشانه‌های اختلال رفتار مهاریافتہ می‌تواند رابطه بین ADHD و مصرف مواد را توجیه کند، به عبارت دیگر آیا اختلال رفتار مهاریافتہ می‌تواند نقش متغیر میانجی را در ارتباط بین ADHD و مصرف مواد ایفا کند (۱۲، ۲۳). در مورد این مسئله که آیا نشانه‌های ADHD کودکی، مصرف مواد در بزرگسالی و نوجوانی را پیش‌بینی می‌کند پژوهش‌های زیادی انجام شده است، اما نتایج پژوهش‌ها هم‌سو نیستند (۲۴، ۲۵). به نظر می‌رسد که عوامل فرهنگی، نوع مواد مورد استفاده، نوع و شدت نشانه‌های ADHD و وجود یا عدم وجود شرایط همبود، این ناهمسوی را توجیه می‌کنند.

علاوه بر اختلال‌های همبود اصلی که توضیح داده شدند، در پژوهش‌های دیگر، همبودی این اختلال (ADHD) با اختلال‌های مانند: اختلال ژیل دولاتورت (۲۶)، نشان‌گان آسپرگر (۲۷)، صرع (۲۸)، لکت زبان (۲۹)، رفتار ضداجتماعی (۳۰) مورد مطالعه قرار گرفته است.

در پیشینه پژوهشی، رابطه این اختلال با برخی از شرایط طبی نیز مورد توجه واقع شده است که از آن جمله می‌توان به نشان‌گان ویلیامز، آسم، ناشنوایی، نشان‌گان X شکننده، اختلال‌های خوردن، کارکرد غده تیروئید و... اشاره کرد (۴).

در مجموع، می‌توان گفت بر اساس مطالعات انجام شده، ADHD با برخی از اختلال‌های برون نمود و درون نمود رابطه دارد. پژوهش حاضر به بررسی اختلال‌های برون نمودی و درون نمودی در اختلال نارسایی توجه افزون کنشی بر اساس تک بررسی‌های مبتنی بر نظام سنجش آخبارخ پرداخته است.

مواد و روش کار

افراد شرکت کننده

با توجه به این‌که، مطالعه حاضر بخشی از یک مطالعه تفصیلی و تعمق یافته از نوع تک بررسی بوده است روش پژوهش از نوع

به جز برای دو شرکت کننده، برای تمام موارد در حد به هنجار می‌باشد.

همبودی اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی با مشکلات اضطرابی و مشکلات عاطفی به ترتیب برای پنج و هفت آزمودنی در حد بالینی گزارش شده است، بنابر این اتخاذ روش درمانگری برای این اختلالات حائز اهمیت است.

نتایج حاصل از اجرای فرم‌های مبتنی بر تجربه سیاهه رفتاری کودک برای تشخیص اختلالات بروون نمودی و درون نمودی در این پژوهش شایان اهمیت بوده است، به طوری که مشکلات بروون نمودی برای سیزده آزمودنی در دامنه بالینی و شدید قرار دارند. مشکلات درون نمودی در ۱۰ آزمودنی در حد بالینی گزارش شده و در سایر موارد نگران کننده نبوده است.

نمودارهای زیر نتایج حاصل از اجرای سیاهه رفتاری کودک برای پنج آزمودنی پژوهش بر اساس فرم‌های مبتنی بر تجربه و مبتنی بر DSM-IV-TR نشان می‌دهند. همان‌طور که در نمودارهای بعدی نشان داده شده است مشکلات بروون نمودی (پرخاشگری و قانون شکنی) در مقایسه با مشکلات درون نمودی همراه با مشکلات توجه در حد قابل ملاحظه‌ای دیده می‌شوند. بر اساس مقیاس‌های مبتنی بر DSM نیز هم وقوعی مشکلات رفتار مهاری‌افته با مشکلات ADHD حائز اهمیت می‌باشد.

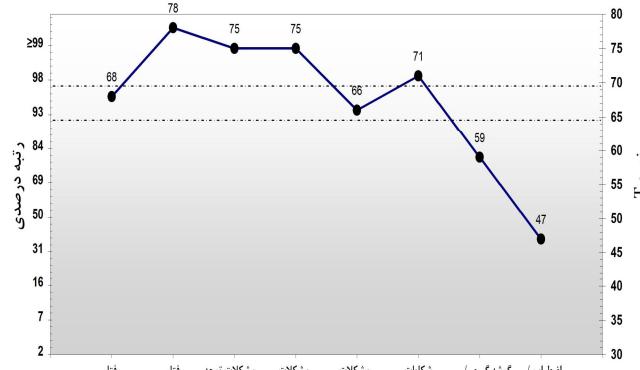
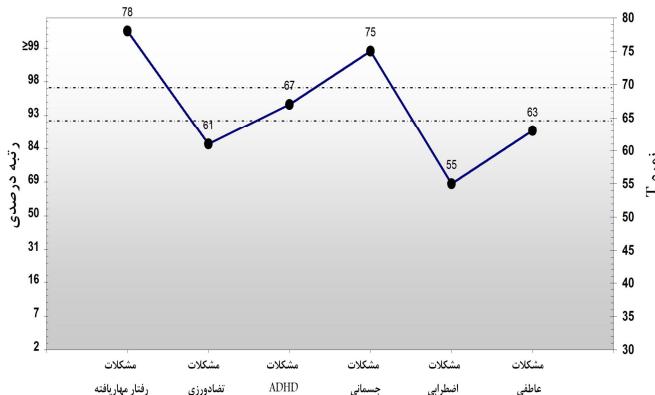
۰/۷۴ تا ۰/۸۸ برای YSR متفاوت است. ضرایب آلفای مقیاس سازش یافتگی کلی فرم TRF، ۰/۸۳ می‌باشد. ضرایب آلفای کرونباخ برای مقیاس‌های نشان‌گانی مبتنی بر تجربه و مبتنی بر DSM هر سه فرم (CBCL و TRF و YSR) نیز اکثراً در سطح مطلوب و رضایت‌بخش قرار دارند (۳۱).

علاوه بر آن، نتایج کوشش‌های انجام شده در جهت برآورد اعتبار آزمون- بازآزمون هر سه فرم (YSR، TRF، CBCL) نشان داد که کلیه ضرایب همبستگی در سطح $P < 0.05$ معنی دار هستند. به منظور ارائه شواهدی از روایی فرم‌های سه‌گانه (YSR، TRF، CBCL)، روایی محتو، روایی وابسته به ملاک و روایی سازه نیز مورد بررسی واقع شده‌اند (۳۱).

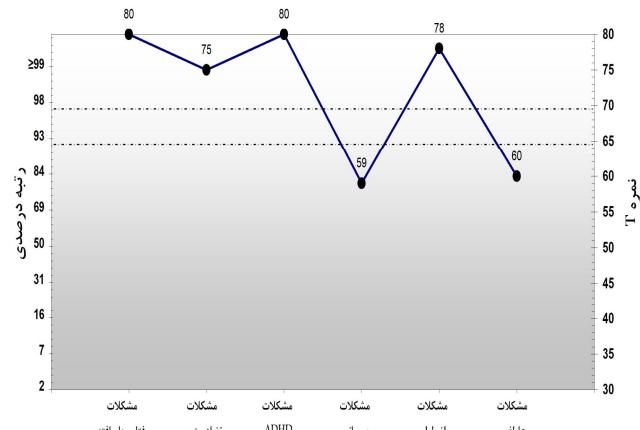
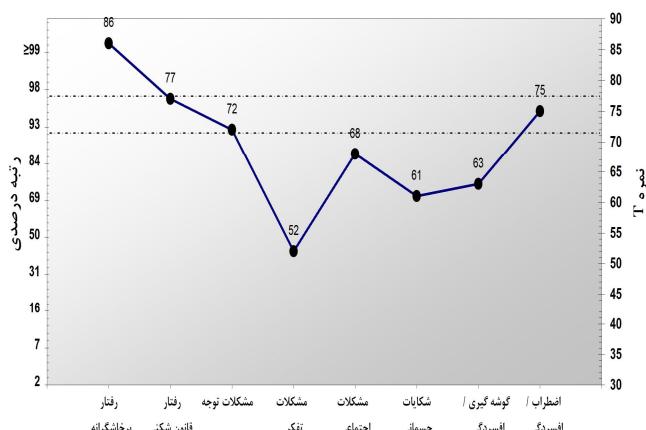
یافته‌ها

نتایج حاصل از اجرای سیاهه رفتاری نظام سنجش آخنباخ نشان می‌دهد که اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی با برخی از مشکلات درون نمودی و بروون نمودی در کودکان همبودی دارد. گزارش والدین از این اختلالات حاکی از آن است که اختلال رفتار مهاری‌افته، تضادورزی و نافرمانی برای ۱۲ آزمودنی در دامنه بالینی و مرزی قرار دارد و نیازمند مداخله درمانگری جدی است.

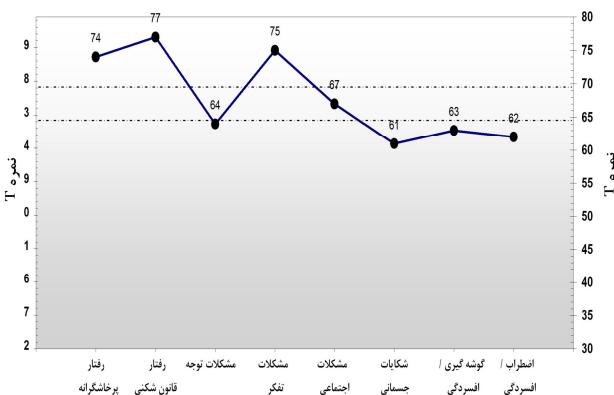
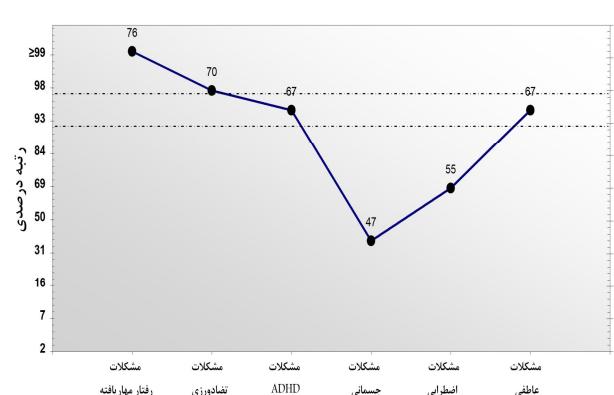
بررسی آزمودنی‌ها از نظر همبودی اختلال نارسایی توجه/ فزون کنشی با مشکلات جسمانی بر اساس سیاهه رفتاری کودک

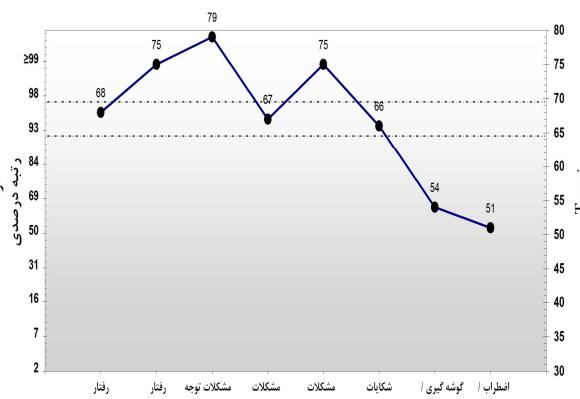
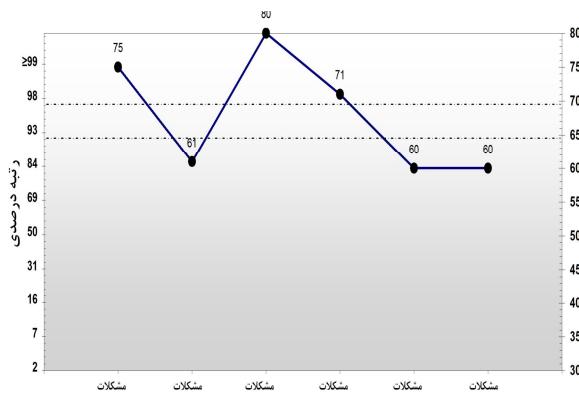
نمودارهای (۱) و (۲): نیم‌رخ مقیاس‌های مبتنی بر تجربه و مبتنی بر DSM برای آزمودنی اول پژوهش

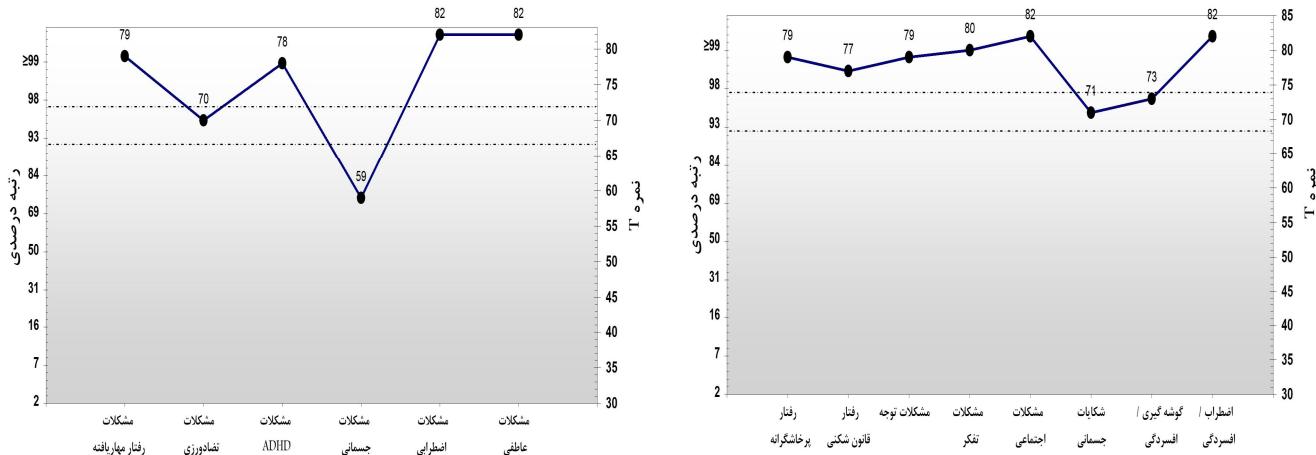
نمودارهای (۳ و ۴): نیم رخ مقیاس‌های مبتنی بر تجربه و مبتنی بر DSM برای آزمودنی سوم پژوهش

نمودارهای (۵ و ۶): نیم رخ مقیاس‌های مبتنی بر تجربه و مبتنی بر DSM برای آزمودنی ششم پژوهش

نمودارهای (۷ و ۸): نیم رخ مقیاس‌های مبتنی بر تجربه و مبتنی بر DSM برای آزمودنی هفتم پژوهش

نمودارهای (۱۰): نیمروخ مقیاس‌های مبتنی بر تجربه و مبتنی بر DSM برای آزمودنی هشتم پژوهش

درجه بالای همبودی اختلال نارسایی توجه/افزون کنشی با مشکلات برون نمودی دلالت‌هایی را برای خانواده‌ها و مدارس واحد این دسته از کودکان دارد. وجود مشکلات برون نمودی همراه با اختلال نارسایی توجه/افزون کنشی در محیط خانه می‌تواند موجب تعاملات منفی والدین-کودک شود و به کنترل رفتاری ضعیف نشانه‌های ADHD توسط والدین منجر گردد. بنابراین، لازم است نخست با اتخاذ یک روش درمانگری مناسب، نشانه‌های رفتار برون نمودی در کودکان کاهش یابند تا بتوان به اداره رفتارهای فزون کنشی، تکثیرگری و بی‌توجهی اقدام نمود. وجود این مشکلات در مدارس نه تنها می‌تواند زمینه را برای آسیب دیدگی دانش آموزان دیگر فراهم سازد بلکه رفتار برون ریزی و پرخاشگرانه مستعد آن است که توسط دانش آموزان دیگر (بدون تشخیص اختلال) الگو قرار داده و آموخته شود. بنابراین، لازم است روان‌شناسان، مشاوران کودک و نوجوان و رفتار درمانگران در فعالیت‌های بالینی خود با این کودکان، درمان مشکلات برون نمودی را در اولویت قراردهند تا از شروع و تداوم مشکلات دیگر در بزرگسالی (مانند مشکلات رفتار ضداجتماعی) جلوگیری شود.

افزون بر نتایج حاصل از پژوهش، لازم است به برخی از محدودیت‌های آن نیز اشاره شود:

با توجه به این‌که در پژوهش حاضر، داده‌های حاصل از نمونه‌های بالینی گرفته شده‌اند و این نمونه‌ها به لحاظ ماهیت پیچیده اختلال نارسایی توجه/افزون کنشی ناهمگونی زیادی دارند، امکان مطالعه بزرگ مقیاس فراهم نبوده است؛ بر این اساس، مطالعه به صورت تک بررسی تحقق یافته است و یافته‌های حاصل از آن را نمی‌توان به جامعه گسترده تعمیم داد. بلکه این یافته‌ها را

با ملاحظه نمودارهای مربوط به تک آزمودنی‌های این پژوهش (نمودارهای سمت چپ) می‌توان وجود مشکلات رفتار مهار یافته را بر اساس مقیاس‌های مبتنی بر DSM-IV در حد بالینی گزارش کرد که نیازمند مداخله جدی است. افزون بر آن، رفتارهای تضادورزی - هر چند به اندازه مشکلات رفتار مهار یافته نگران کننده نیستند - ولی مداخله درمانگری مناسب را در جهت کاهش نشانه‌ها لازم می‌سازند.

بحث و نتیجه کلی

مطالعه حاضر، با هدف بررسی همبودی اختلال نارسایی توجه/افزون کنشی با سایر اختلالات رفتاری-عاطفی دوره کودکی بر اساس تک بررسی‌های بالینی تحقق یافته است. نتایج مطالعه، همبودی بالای اختلال نارسایی توجه/افزون کنشی را با اختلال رفتار مهار یافته و تضادورزی کودکان نشان می‌دهد که با یافته‌های قبلی جانستون و اوہان (۱۵) مطابقت دارد. علاوه بر آن، همبودی این اختلال با اختلالات اضطرابی و عاطفی کودکان نیز در حد بالا گزارش شده است که این موضوع با یافته‌های لی بلانک و مورین (۱۸)، آرنولد و همکاران (۸)، براتن و همکاران (۹) تا حدودی هماهنگ است (۱۵).

نتایج حاصل از این پژوهش، برای بررسی اختلالات برون نمودی و درون نمودی مدنظر قرار می‌گیرند. به طوری که مشکلات درون نمودی و به خصوص مشکلات برون نمودی در دامنه بالینی و شدید درجه بندی شده‌اند. این یافته نیز با یافته‌های قبلی پژوهشگران درخصوص همبودی با اختلالات برون نمودی (۶، ۷) مطابقت دارد.

مد نظر قرار گرفته است (مطالعه درجه همسوی تشخیص‌های روانپزشکی و نتایج حاصل از سیاهه رفتاری نظام سنجش آنباخ نیز می‌تواند حائز اهمیت باشد).

افرون بر موارد مطرح شده، باید اشاره کنیم که با توجه با استفاده از نظام سنجش آنباخ در این پژوهش، همبودی اختلال نارسایی توجه/افرون کنشی با برخی از اختلالات مانند اختلال مصرف مواد و اختلالات یادگیری- که در پیشینه پژوهشی موضوع گزارش شده‌اند- مدنظر قرار نگرفته است. بنابراین، مطالعه همبودی این اختلالات با اختلال نارسایی توجه/افرون کنشی در مطالعات آینده می‌تواند مورد بررسی قرار گیرد.

این پژوهش، در سطح تک بررسی و با آزمودنی‌های پسر تحقق یافته است. با توجه به میزان شیوع بیشتر ADHD و اختلال‌های بروون نمود در پسران، انجام این مطالعه برای این گروه منطقی به نظر می‌رسد؛ در عین حال، مطالعه همبودی اختلال نارسایی توجه/افرون کنشی با سایر اختلالات عاطفی- رفتاری دختران را می‌توان در گستره پژوهش‌های آینده ملاحظه نمود.

باید به عنوان تمهداتی برای مطالعه همبودی اختلال نارسایی توجه/افرون کنشی با سایر اختلالات عاطفی- رفتاری دوره کودکی در سطح بزرگ مقیاس و در یک حرکت تیمی قلمداد کرد. در این تحقیق، از سیاهه رفتاری نظام سنجش آنباخ جهت گردآوری اطلاعات استفاده شده است، گزارش والدین از درجه اختلالات ممکن است با تشخیص مبتنی بر مصاحبه بالینی روانپزشک مطابقت نداشته باشد. بنابراین، پیشنهاد می‌شود که در مطالعات آینده برای مطالعه همبودی، تشخیص‌های روانپزشکی نیز مورد توجه قرار گیرند.

با توجه به روش‌های متفاوت مورد استفاده جهت مطالعه همبودی‌ها (پرسشنامه‌ها، تشخیص‌های روانپزشکی...)، گزارش‌ها مربوط به همسوی و ناهمسوی یافته‌های مطالعه حاضر با مطالعات قبلی نیز باید با رعایت احتیاط تفسیر گردد. در مطالعات قبلی برای گزارش همبودی‌ها غالباً از تشخیص‌های روانپزشکی استفاده شده است ولی در این مطالعه، گزارش والدین از بروز نشانه‌های اختلال بر حسب سیاهه رفتاری نظام سنجش آنباخ

References:

1. Teeter PA. Interventions for ADHD. New York: Guilford; 1998: 9-11.
2. Sadoock BJ, Virginia Alcott Sadoock MD, Synopsis of psychiatry, Behavioral Sciences/Clinical Psychiatry. (Translated book by Hasan Rafie and Khosro Sobhanian). Tehran: Arjmand press; 2003: 342-68. (Persian)
3. American Psychiatric Association. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. Washington, DC: American Psychiatric Association; 1980: 173-74.
4. Guldstein S, Guldstein M. Managing attention deficit hyperactivity disorder. New York: Wiley; 1998: 7-12.
5. Conners' CK, Jett JL. Attention Deficit hyperactivity disorder in adults and children. (Translated book by Mirmahmoud Mirnasab). Tehran: Arjmand press; 2006: 11-12.
6. Abramowitz CS, Kosson DS, Seidenberg M. The relationship between childhood attention deficit hyperactivity disorder and conduct problems and adult Psychopathy in male inmates. Pers Individ Dif 2004; 36(5): 1031-47.
7. King S, Waschbusch D, Frankland B, Andrade B, Thurston C, McNutt L, et al. Taxonomic examination of ADHD and conduct problem comorbidity in elementary school children using cluster analyses. J Psychopathol Behav 2005; 27 (2): 77-89.
8. Arnold PD, Ickowicz A, Chen S, Schachar R. Attention deficit hyperactivity disorder with and without obsessive - compulsive behaviours: Clinical characteristics, cognitive assessment, and risk factors. Can J Psychiatry, 2005; 50(1): 59-66.
9. Braaten EB, Biederman J, Monuteaux MC, Mick E, Calhon E, Cattan G, et al. Revisiting the association between attention-deficit / hyperactivity disorder and anxiety disorders: A familial risk analysis. Biol Psychiatry, 2003; 53(1): 93-99.
10. Nierenberg AA, Miyahara S, Spencer T, Wisniewski SR, Otto MW, Simon N, et al. Clinical and diagnostic implications of lifetime attention deficit/ hyperactivity disorder comorbidity in adults with bipolar disorder: Data from the first 1000 STEP - BD Participants. Biol Psychiatry 2005; 57(4): 243-49.

11. Faraone SV, Biederman J, Monuteaux MC. Attention deficit hyperactivity disorder with bipolar disorder in Girls: Further evidence for a familial subtype? *J Affect Disorders* 2001; 64(1): 19-26.
12. Molina BSG, Pelham WE. Childhood predictors of adolescent substance use in a longitudinal study of children with ADHD. *J Abnorm Psychol* 2003; 112(3): 497-99.
13. Baron DA, Bizamcer AN, Wagner KD. The relationship of ADHD, its treatment, and substance use. *J Behav Health manag* 2004; 24(4), 49-53.
14. Brook V, Boaz M. Attention deficit and learning disabilities (ADHD/LD) among high school pupils in Holon (Israel). *Patient Educ Couns*, 2005; 58(2): 164-67.
15. Nelson RW, Israel AC. Behavior Disorders of Childhood (5th Ed). New Jersey: Prentice Hall; 2003: p 241-44.
16. Szatmari P, Offord DR, Boyle MH. Ontario child health study: prevalence of attention deficit disorder with hyperactivity. *J Child Psychol Psychiatry* 1989; 30: 210-25.
17. Carlson GA, Rapport MD. Diagnostic classification issues in attention deficit hyperactivity disorders. *Psychiatr Ann*, 1989; 19: 576-83.
18. LeBlanc N, Morin D. Depressive symptoms and associated factors in children with attention Deficit hyperactivity disorder. *J Child Adolesc Psychiatr Nurs* 2004; 17(2): 49-55.
19. Steer RA, Ranieri WF, Kumar G, Beck AT. Beck depression inventory-II items associated with self-reported symptoms of ADHD in adult psychiatric outpatients. *J Pers Assess* 2003; 80 (1): 58-63.
20. Barkley RA. Attention-deficit hyperactivity disorder. New York: Guilford; 1998: 121-124.
21. Jensen P S, Martin BA, Cantwell DP. Comorbidity in ADHD: Implications for research, practice, and DSM-IV. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry* 1997; 36(3): 1065-1075.
22. Wagner BJ. Attention deficit hyperactivity disorder: Current concepts and underlying mechanisms. *J Child Adolesc Psychiatr Nurs* 2000; 13(3): 113-24.
23. Flory K, Milich R, Lynam DR, Leukefeld C, Clayton R. Relation between childhood disruptive behavior disorders and substance use and dependence symptoms in young adulthood: Individuals with symptoms of attention deficit / hyperactivity disorder and Conduct Disorder are Uniquely at risk. *Psychol Addict Behav* 2003; 17(2): 151-58.
24. Biederman J, Wilens TE, Mick E, Faraone S, Spencer T. Does attention deficit hyperactivity disorder impact the developmental courses and alcohol abuse and dependence? *Biol Psychiatry* 1998; 44, 269-73.
25. Pomerleau O, Downey K, Stelson F, Pomerleau C. Cigarette smoking in adult patients diagnosed with attention deficit hyperactivity disorder. *J Subst Abuse* 1995; 27:466-73.
26. Sheppard DM, Bradshaw JL, Purcell R, Pantelis C. Tourette's and Comorbid Syndroms: Obsessive compulsive and attention deficit hyperactivity disorder: A common etiology? *Clin Psychol Rev* 1999; 19(5): 531-52.
27. Fitzgerald M, Geoffrey K. Attention- deficit/ hyperactivity disorder and asperger's syndrome? *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry* 2005; 44(3): 210-17.
28. Kinney RO, Shaywitz BA, Shaywitz SE, Sarwar M, Holahan JM. Epilepsy in children with attention deficit disorder: cognitive, behavioral and neuroanatomic indices. *Pediatr Neurol* 1990; 6(1): 31-37.
29. Healey EC, Reid R. ADHD and stuttering: A tutorial. *J Fluency Disord* 2003; 8(2): 79-93.

-
30. Colledge E, Blair RJ. The relationship in children between the inattention and impulsivity components of attention deficit and hyperactivity disorder and psychopathic tendencies. *Pers Individ Diff* 2001; 30(7): 1175-187.
31. Minaei A. Manual for the ASEBA school-age forms and profiles. (by Thomas Achenbauch and Leslie-A Rescorla). Tehran: Special Education Organization; Research Institute for Exceptional Children; 2005: 99-114. (Persian)